

ת"פ 3518/04/20 - מדינת ישראל נגד בנימין פרידמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3518-04-20 מדינת ישראל נ' פרידמן
בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אילן אקוקה מפרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

בנימין פרידמן
ע"י עו"ד רפאל שטוב

הנאשם

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר וסירוב להוראת פיזור התקהלות (עבירה על תקנה 2(ב) לתקנות שעת חירום (אכיפת צו בריאות העם (נגיף קורונה החדש)) (בידוד בית והוראות שונות) (התש"ף-2020)) (להלן: **התקנות**). ואלו עובדות האישום:

ביום 31.3.20 פעלו כוחות משטרה במספר בתי כנסת ברמת בית שמש, על מנת לאכוף את צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן: **הצו**).

בסמוך לשעה 10:00 השתתף הנאשם בהתקהלות ליד בית כנסת ברחוב יהודה הנשיא, בה נטלו חלק עוד עשרות אנשים, אשר מחו נגד פעילות השוטרים. מפקד תחנת המשטרה בבית שמש, רונן גורש, הודיע למוחים באמצעות מערכת כריזה כי מדובר בהתקהלות אסורה וכי קיימת סכנה להדבקה בנגיף הקורונה. קצין אחר, איתי ליכטנטל, הודיע גם הוא באמצעות מערכת כריזה, כי על המוחים לעזוב את המקום ולקיים את הוראות משרד הבריאות.

חלק מהמוחים עזבו את המקום, אך הנאשם נשאר שם עם אנשים אחרים, אשר צעקו לעבר השוטרים וקיללו אותם. הקצין ליכטנטל שב וקרא למוחים לעזוב את המקום והזהיר אותו כי הם מפריים את הצו ואם ימשיכו בכך ינקטו כלפיהם פעולות אכיפה.

הנאשם לא עזב את המקום אלא התקרב לעבר השוטרים. הקצין גורש ביקש ממנו להתרחק, אך הנאשם סרב לכך. גורש תפס את ידו של הנאשם, הרחיק אותו מהשוטרים והזהיר אותו כי אם יתקרב לשוטרים אז יעצר. חרף זאת הנאשם חזר אל השוטרים, ביקש כי יעצרו אותו וקילל אותם.

בהמשך לכך, נכנסו השוטרים לבית כנסת ברחוב הלל, שם היו מתפללים אשר התקהלו בניגוד להוראות הצו. חלק מהמתפללים ברחו מהמקום והשוטרים הוציאו את שאר המתפללים מבית הכנסת. למקום הגיעו כ- 30 איש, ובהם הנאשם. הקצין ליכטנטל קרא למתקהלים מספר פעמים כי הם מפרים את הוראות הצו וכי עליהם לעזוב את המקום, והשוטרים הטילו קנסות על מתקהלים שלא צייתו להוראה.

הנאשם צעק על השוטרים וקילל אותם, ובין היתר כינה אותם "נאצים" ואת השוטרים כינה "שיקסע" ו- "נביילה" והשמיע קולות יריקה. כמו כן, הנאשם התסיס מתקהלים אחרים וקרא להם שלא להשמע להוראות השוטרים ולא לעזוב את המקום. מספר שוטרים ביקשו מהנאשם לעזוב את המקום והוא סרב.

שוטרת בשם שחר שעמדה במרחק של כמטר מהנאשם הורתה לו להרגע. בתגובה ירק הנאשם לעבר השוטרת והרוק פגע בחולצתה. בשל היריקה שוטרים ניגשו אליו על מנת לעצור אותו, והנאשם התנגד למעצרו והזיז את ידיו והמשיך לצעוק לעבר השוטרים "שיקסע" ו"נביילה". השוטרים ניסו לעטות על הנאשם מסכה ולהכניסו לניידת, והוא המשיך להתנגד וסרב להכנס לניידת.

כאשר הובא הנאשם לתחנת המשטרה הוא סרב להזדהות ואמר כי הוא מפר את הוראות הצו, כי השוטרים לא מאפשרים לו להתפלל במניין.

הנאשם כפר במיוחס לו כפירה גורפת: כטענה מקדמית טען, כי הצו לא היה בתוקף ביום הארוע, ולא חל איסור על התקהלות ועל כן פעילות השוטרים היתה שלא כדין. כמו כן טען, פעילות השוטרים נגועה באכיפה בררנית. טענה נוספת שעלתה היא, כי יריקה אינה מהווה תקיפה, שכן אין בה הפעלת כוח פיזי על גופו של אדם, מקום בו הרוק פגע בבגד.

לגוף האישום השיב כי אכן היה במקום וצעק לעבר השוטרים משום שכעס על פעילותן, אך הכחיש כי קילל את השוטרים או ירק על שוטרת.

תחילה אדון בטענות המקדמיות ולאחר מכן אנתח את הראיות.

טענות מקדמיות

תוקף הצו

לטענת הנאשם, ביום הארוע מושא האישום הצו לא היה בתוקף ולא היה כל איסור על התקהלות כפי שתוארה בכתב האישום, ולכן פיזור ההפגנה נעשה בחוסר סמכות ומעשי הנאשם אינם מהווים עבירה. לחלופין טען, שההתקהלות מושא האישום נועדה לתפילה והיא בגדר "אירוע דתי" שהתקהלות לגביו הוחרגה מההגבלות שבצו. טענה זו עלתה בטרם שמיעת הראיות וב"כ הנאשם חזר עליה בהרחבה גם בסיכומיו.

דין הטענה להידחות.

ראשית אומר, כי הדרך הנאותה לתקיפה של הוראת חוק או תקנה אינה הליך פלילי לאחר הפרתה, אלא במקרים חריגים, אשר ההליך שלפני אינו נמנה עליהם. ר' רע"פ 4398/99 הראל (10.8.2000):

"מן הראוי שבית-המשפט יעדיף את הדרך הרגילה של תקיפה ישירה, שנקבעה במפורש בחוק, על פני הדרך של תקיפה עקיפה. ואין זה רק משום שזאת היא כוונת המחוקק, אלא גם משום שבדרך-

כלל יש יתרונות לתקיפה ישירה של החלטה מינהלית על פני תקיפה עקיפה של החלטה

משכך, ככל שסבר הנאשם כי השוטרים פועלים שלא בסמכות, הדרך להשיג על כך אינה בהפרעה והתנגדות אלימה. וגם לגופו של ענין לא מצאתי ממש בטענה: ביום 2.2.20, הוצא הצו ועד ליום 30.3.20, תוקן מספר פעמים. ביום 15.3.20, תוקן הצו כך שסעיף 3א(ב) בו קבע כי "אין לקיים התקהלות במרחב הציבורי בהשתתפות 10 אנשים ומעלה גם אם ההתקהלות אינה במבנה" (ההדגשות הוספו י.מ.) - וזה הנוסח שהיה בתוקף ביום הארוע מושא האישום. טענת ב"כ הנאשם, כי איסור ההתקהלות הוגבל ל-51 אנשים, נוגעת לתיקון לצו שהוסף ביום 21.5.20.

ההדגשה שבלשון הצו, לפיה אסורה התקהלות "גם אם ההתקהלות אינה במבנה" לא משאירה מקום לספק כי התקהלות של יותר מעשרה אנשים, גם אם היא נעשית ברחבת בית כנסת, היא אסורה. מכיוון שאין מחלוקת שבאירועים מושא האישום נכחו במקום יותר מעשרה אנשים (מה גם שהדבר עולה בבירור מהראיות) הרי שהמסקנה המתבקשת היא כי הוראות הצו הופרו.

הוראות סעיף 2 לתקנות, אשר הותקנו ביום 15.3.20, מקנות את הסמכות לשוטרים לפזר התקהלות שנעשתה בניגוד להוראות הצו. לפיכך אין בסיס לטענה כי השוטרים פעלו בחוסר סמכות.

ובאשר לטענה כי במקום התקיים טקס דתי: אכן, במסגרת תיקון מס' 11 לצו מיום 19.3.20, תוקן ס' 3א (ג1) כך שהותרה השתתפות של עד 20 איש "בטקס דתי ובכלל זה חתונה והלוויה". עם זאת, אין ראייה כי במקום התקיים טקס דתי, ומעדויות השוטרים ויתר הראיות עולה, כי התקהלות במקום הייתה של מעל 20 אנשים.

עוד אוסיף, כי בניגוד לטענת ב"כ הנאשם, התקנות פורסמו כדין ברשומות.

ב"כ הנאשם טען בנוסף, כי פעילות השוטרים במקום היתה נגועה באכיפה בררנית, אך טענה זו נטענה בעלמא, ללא כל תימוכין ומבלי שהובאה כל ראייה לכך שבמקומות דומים אחרים נהגה המשטרה באופן שונה ופעלה מטעמים פסולים או שרירותיים.

למעלה מהדרוש אומר, כי גם לו הייתי מקבל שהצו לא היה תקף ביום הארוע (ואני רחוק מלסבור כך), אין עולה מכך כי הדבר מכשיר את המעשים המיוחסים לנאשם (אשר כפי שאפרט בהמשך גם הוכח כי ביצע): אכן, אדם אינו חייב לציית להוראת שוטרים שנתנה בחוסר סמכות. עם זאת, מתן הוראה בחוסר סמכות אינו יכול להצדיק יריקה על שוטרים הממלאים את תפקידה ואינו יכול להצדיק הטחת קללות קשות בשוטרים וכינויים "נאצים". הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לכך שהשוטרים פעלו על מנת למנוע את הפצת נגיף הקורונה בקרב תושבי המקום וכל מטרתם היתה לשמור על בריאותם. ומקל וחומר הדברים אמורים גם ביחס לטענת האכיפה הבררנית.

לאור זאת דוחה הטענה.

יריקה כתקיפה

ב"כ הנאשם טען כי יריקה אינה מהווה תקיפה וחזר על טענה זו גם בסיכומיו - ואין בטענה זו מאומה. לשון סעיף 378 לחוק העונשין ברורה:

"המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או

בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי-נוחות."

אין כל ספק, כי רוק הוא "חומר" שהפעלתו על אדם גורמת "אי נוחות", בין אם פגע הרוק בעורו של האדם בין אם על בגדיו, ועל כן דינה של הטענה להדחות.

הראיות

מטעם המאשימה העידו שוטרים אשר פעלו במקום והיו עדים למעשיו של הנאשם, והוגשו מוצגים שונים. מטעם ההגנה העידו הנאשם וצלם שנכח במקום והוגש סרטון וידאו המתעד חלקים מן האירוע.

עדות רונן גורש, עמ' 22-29 לפרוטוקול

העד היה מפקד תחנת משטרת בית שמש בזמן האירוע מושא כתב האישום. על פי עדותו, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המשטרה עסקה באכיפת האיסור על התקהלות בבתי כנסת ובכל יום המשטרה פעלה בעשרות בתי כנסת בעיר. ביום האירוע, בסביבות השעה 07:00, הגיע יחד עם כוחות משטרה נוספים לפנות התקהלות בבית כנסת שברחוב נהר הירדן. הנאשם עמד בחוץ וצעק לעבר השוטרים "נאצים" והעד הרחיקו מהמקום, אך הנאשם חזר למקום ואמר כי הוא מבקש להיעצר. במקום היו עשרות אנשים אבל הנאשם היה הדומיננטי ביותר.

בהמשך העד עבר לטפל בהתקהלות שהייתה בבית כנסת סמוך, ושם ראה כי שוטרים עיכבו את הנאשם. בהקשר זה הוסיף כי שוחח עם השוטרת שסיפרה לו על היריקה אך לא ראה בעצמו את האירוע (עמ' 28 ש' 1).

העד הסביר שלא רשם בדו"ח הפעולה שלו כי הנאשם קרא לעברו "נאצי" משום שלצערו קריאות מעין אלה הן חלק משגרת עבודתו (עמ' 26 ש' 19).

העד הכחיש כי המשטרה יצרה פרובוקציות מכוונות נגד המפגינים והסביר כי שוטרים (להבדיל משוטרים ממין זכר) השתתפו במשימה שכן הן חלק מכח האדם העומד לרשותו (עמ' 29).

רפ"ק איתי ליכטנטל, עמ' 29-38 לפרוטוקול

העד היה מפקד נקודת המשטרה ברמת בית שמש וביום האירוע פיקד על הכח שפעל במקום. בעדותו התייחס לתקופה בה ארעו האירועים שבכתב האישום וסקר את ההערכות המשטרתיות וכן תיאר את הזירה בה התרחשו האירועים. לדבריו, בזמן שעסק בפעילות הסברה, באזור הרחובות יהודה הנשיא ונהר הירדן ראה התקהלות של עשרות אנשים. העד הורה להם באמצעות מערכת הכריזה להתפנות, לפחות 10 פעמים, לרבות ביידיש ורובם המכריע של הנוכחים אכן עזבו את המקום. עם זאת, מספר אנשים ובהם הנאשם נשארו במקום. הנאשם עצמו קילל את השוטרים, ובין היתר כינה אותם "נאצים" והתקרב אליהם ללא מסיכה (עמ' 31 ש' 7). העד ציין, כי הנאשם משך את תשומת ליבו כי "צעקותיו נשמעות היטב" (עמ' 36 ש' 18) והוא ביקש מהנאשם לעזוב את המקום משום שהפר את צו משרד הבריאות.

לאחר מכן, העד עבר לאזור רח' הלל לצורך פעילות אכיפה ובמהלך הפעילות הוא קיבל דיווח כי הנאשם נעצר משום שירק על שוטרת אולם הוא עצמו לא ראה את המעצר או את הנאשם יורק אלא רק את כתם היריקה על חולצת

השוטרת (עמ' 31 ש' 29). העד ציין כי אינו זוכר היכן היה כתם הרוק (עמ' 33 ש' 21) ואינו זוכר מדוע לא ציין בדו"ח הפעולה שלו כי ראה את הכתם.

העד עמד על כך כי הנאשם לא היה לבדו בעת האירוע ברח' יהודה הנשיא והיו עוד אנשים שהתקהלו איתו (עמ' 34 ש' 19). העד הסביר כי בסרטון, נ/1, בו נראה הנאשם עומד לבד, הדבר היה לאחר שהוא יצר שטח סטרילי בין השוטרים למתקהלים.

שחר סלומנוב 4.8.20, עמ' 46-50 לפרוטוקול

העדה היא שוטרת והשתתפה בפינוי ההתקהלות בבית הכנסת. לאחר סיום הפינוי, עמדה עם שוטרים נוספים בצומת של רחוב הלל והחלה סביבם התקהלות של 60-70 איש. הנאשם עבר לידם וקילל את השוטרים **"נאצים, יוונים ארורים"**.

בשלב זה החלו להיזרק לעבר השוטרים בקבוקים וביצים והותז עליה נוזל כלשהו שפגע בפניה ובידה, גרם לתחושת צריבה בידה, והתייבש תוך דקות (עמ' 48 ש' 27).

במהלך האירוע הנאשם דרבן את הקהל בקריאות **"אתם הצדיקים האמתיים, אל תפחדו מהם"** ובהמשך **"הוא נעמד לידנו ולא הפסיק לצרוח"** (עמ' 46 ש' 21). העדה ומפקדה ביקשו מהנאשם שיעזוב את המקום והנאשם קרא לעברה **"נביילה"** ו**"השתולל ולא הפסיק לצרוח באטרף"** (עמ' 46 ש' 24). הקצין ליכטנטל הורה לה ולמפקדה לעצור את הנאשם ואז השוטרים עצרו את הנאשם, העמידו אותו בגבו לרכב והקיפו אותו בחצי עיגול עם שוטרים נוספים כשגבם אליו.

העדה אמרה לנאשם שירגע, אך הוא צעק עליה שתסתלק משם והשמיע קולות של גריפת רוק וכאשר היתה במרחק של כמטר ממנו ירק עליה ופגע בה והיא ראתה על חולצתה טיפות קטנות של רוק. לאחר היריקה העדה התרחקה מהמקום וראתה שאחד השוטרים מנסה לעטות מסיכה על פניו של הנאשם כשהוא הוכנס לניידת.

העדה צפתה בסרטון המתעד את האירוע (בתקליטור נ/1, סרטון בשם **"מעצר בנימין"** וזיהתה את עצמה, את הנאשם ואת הנקודה בה הנאשם ירק עליה (דקה 2:54).

שון אמר, עמ' 40-46 לפרוטוקול

העדה היא שוטרת שהשתתפה בפינוי ההתקהלות בבית הכנסת. לאחר שיצאה מבית הכנסת ראתה את הנאשם כשהוא קורא **"נביילה, שיקסע"** ומסית את המתפללים במקום. לאחר שנעצר, היא ושוטרת נוספת אבטחו אותו שמא הקהל ינסה להבריק אותו, והיא שמעה את הנאשם משמיע קול יריקה וראתה את שפתיו זזות ולאחר מכן ראתה כי חולצתה של השוטרת שעמדה לידה רטובה מהיריקה. העדה הסבירה כי בהודעתה במשטרה לא התייחסה לכך שראתה את כתם הרוק משום שלא נשאלה על כך.

לעדה הוצגה תמונה מהאירוע, נ/3 (תמונה שהוקפאה מהסרטון נ/1), בו נראה הנאשם עומד עם עוד כ-3-4 אנשים ומסרה כי הייתה התקהלות בהמשך הרחוב (עמ' 43 ש' 9). כמו כן, העדה הכינה רשימה של שמות השוטרים הנראים בסרטון נ/1, הרשימה סומנה נ/4.

רואי חזן, עמ' 50-53 לפרוטוקול וכן ת/9 ות/10

העד הוא שוטר שהשתתף בפעילות. לדבריו, הנאשם עמד בהתקהלות וכאשר השוטרים באו למקום רוב המתקהלים ברחו והנאשם נשאר לעמוד. לדברי העד, הוא שמע את הנאשם מקלל את השוטרים, מחווה קולות של יריקה ואף ראה את הרוק באוויר אך לא ראה את הרוק פוגע במישהו (עמ' 51 ש' 31). לדבריו, כאשר ראה שהנאשם יורק על שוטרים הוא החליט לעוצרו (עמ' 52 ש' 17).

מהמזכרים ת/9 ות/10 עולה, כי העד שמע את הנאשם מקלל את השוטרים במלים "נאצים, כלבים חולי קורונה, שיקסע, נבלות" וירק לעבר השוטרים.

העד עומת עם תרשומת של התובע, לפיה יום לפני עדותו הוא מסר לתובע כי ראה את הנאשם יורק על השוטרת (במ/1) והשיב, כי השיחה עם התובע היתה בטלפון בעת שהיה בקורס ולא שמע אותו היטב, ומבחינתו דו"ח הפעולה שערך משקף את הדברים.

משה הרשקו, עמ' 54-55 לפרוטוקול

העד הוא שוטר בילוש שהשתתף בפעילות וליווה את הנאשם לניידת, לאחר שנעצר. לדבריו, במקום היתה התקהלות גם אם אינה נראית בסרטון. הוא ושוטרים מהצוות שלו אבטחו את הנאשם מחשש שמתקהלים ינסו למלטו. עוד הוסיף, כי הנאשם לא התנגד באופן פעיל להיכנס לניידת אלא השתהה בכניסתו.

אבי שבייב, עמ' 56-58 לפרוטוקול

העד הוא שוטר שנכח בזירה. לדבריו, ראה את הנאשם יורק לעבר שוטרת ולאחר מכן ראה שהיא מנגבת את פניה ולכן הניח שהנאשם ירק על פניה של השוטרת (עמ' 56 ש' 26). העד אמר, כי ראה את הנאשם יורק מספר פעמים אך רק לגבי יריקה אחת זיהה שהיא כוונה לעבר השוטרת (עמ' 57 ש' 30).

העד עומת עם כך שלא ציין בדו"ח הפעולה שלו כי ראה את השוטרת מנגבת את פניה ואמר, כי נזכר בזה לאחר שיחת רענון עם הפרקליט (עמ' 57 ש' 8).

דן יצחק, עמ' 58-60 לפרוטוקול

העד הוא שוטר ששימש מפקד צוות בארוע מושא האישום. לדבריו, כשהגיע לאזור רחוב הלל ראה התקהלות של 30-40 איש שחסמו את הציר, קראו קריאות נאצה לשוטרים וסרבו להתפנות. מפקד תחנת בית שמש הודיע לקהל באמצעות מערכת כריזה שההתקהלות אינה חוקית, ומכיוון שסרבו להתפנות העד וצוותו החלו לפנות את המתקהלים בכוח.

לדברי העד, כל הקהל התפזר למעט הנאשם. בהמשך, הוא כבל את הנאשם באזיקים לאחר שפקוד שלו עצר אותו משום שירק על שוטרים. העד מסר כי ראה שנאשם ירק פעם אחת לכיוון השוטרים ופגע ברצפה.

עידן חביב מיום 4.8.20, עמ' 39-40 לפרוטוקול ומוצגים ת/1-ת/8

העד משמש כחוקר בתחנת בית שמש, גבה את אמרות הנאשם וביצע פעולות חקירה נוספות. לדבריו, לא היה צורך לבדוק את הרוק שפגע בשוטרת משום שהשוטרת זיהתה מי ירק עליה. עוד הוסיף כי הנאשם אמר לו כי הכל "בגלל

שלא נותנים לו להתפלל (עמ' 39 ש' 24) וכי לאחר הגעת הנאשם לתחנה הוא ושוטר נוסף הביאו בכח את ידו של הנאשם לסורק טביעת האצבע על מנת לזהותו וכן חיפשו בבגדיו מסמך מזהה, למרות שלא שהיה להם צו.

עדי הגנה

הנאשם, עמ' 69-63 לפרוטוקול ות/1.

בחקירתו במשטרה סירב הנאשם להשיב לשאלות החוקר, אלא הסתכל על הרצפה ושר.

בעדותו לפני אמר, כי ביום הארוע בא לבית הכנסת על מנת להתפלל וראה את השוטרים רושמים דו"חות לאנשים במקום ומונעים מהם להתפלל. הנאשם אמר לשוטרים שהתפילה היא שתציל מהמגפה ובקש שיאפשרו לו להתפלל, ומשסורב הלך לבית כנסת אחר. בבית הכנסת השני ראה ששוטרות נכנסו לעזרת גברים, ודבר זה לדעתו עלול "להביא צרות" ולכן צעק שזה מעשה נבלה. לאחר מכן השוטרים עצרו את הנאשם, דחפו אותו בכח לניידת והתעללו בו.

הנאשם הכחיש כי קילל את השוטרים וכי קרא להם "נאצים" והכחיש כי התנגד למעצרו. כמו כן הכחיש כי שמע את הקריאות במערכת הכריזה וכי התסיס את המתקהלים וקרא להם לסרב להוראות הפינוי.

בחקירתו החוזרת אמר הנאשם כי לא ירק על השוטרת.

הסרטון נ/1

מטעם ההגנה הוגש תקליטור ובו חמישה סרטונים המתעדים חלקים מהארוע. שלושת הסרטונים הראשונים (mov 14, mov15 ו-mov16) הם סרטונים קצרים ורצופים. שני סרטונים נוספים ("מעצר בנימין" ו-"מעצר" הם סרטונים ארוכים יותר, אשר עברו עריכה).

מהסרטונים עולה בבירור, כי קודם למעצרו של הנאשם התקהלו במקום אנשים רבים, וניתן לשמוע צעקות וקריאות גנאי לעבר השוטרים ואת הקריאות של השוטרים במערכת הכריזה, המורות למתקהלים לעזוב את המקום. חלק מהמתקהלים נראים עוזבים את המקום והנאשם נראה נשאר במקום יחד עם עוד מספר אנשים (סרטון "מעצר", בין דקה 1:00 ל-2:00)

הנאשם נראה בסרטונים כשהוא מובל על ידי שוטרים לאחר מעצרו וצועק לעבר השוטרות "נביילע" ו-"שיקסע" ולעבר כל השוטרים "תסתלקו מכאן, פרוצות" ו-"מה זה פה אושוויץ?" (סרטון MOV14).

יעקב לדרמן, עמ' 61-60 לפרוטוקול

העד הוא צלם שנכח באירוע מושא האישום. העד נכח סמוך למקום מעצרו של הנאשם ותיעד את המעצר ולדבריו לא ראה כי הנאשם ירק לעבר שוטרים אך אישר כי אינו יכול לשלול זאת (ע' 61, ש' 27).

סיכומי הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש לקבל את עדויות השוטרים ולהרשיע את הנאשם במיוחס לו.

ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם. עיקר סיכומיו היווה חזרה על הטענות המקדמיות, בהן דנתי למעלה. ביחס לאירועים עצמם טען, כי הסרטונים בתקליטור נ/1 מלמדים שהנאשם לא ביצע כל עבירה וכי כלל לא הייתה התקהלות אסורה. עוד הפנה לסתירות בין עדויות השוטרים ביחס למספר האנשים שהיו במקום ולמועד היריקה. ביחס ליריקה טען, כי ייתכן שמקור הטיפות שהשוטרת ראתה על חולצתה הוא בנוזל שנשפך עליה בשלב מוקדם יותר של הארוע.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים השונים והתרשמתי מהם באופן ישיר, אני מעדיף ללא כל היסוס את עדויות השוטרים על פני עדות הנאשם, וקובע כי הוכח ברמה הנדרשת כי הנאשם ירק על השוטרת שחר סלומנוב ופגע בה, הפריע לשוטרים למלא את תפקידם והשתתף בהתקהלות למרות ששוטר הורה לו לעזוב את המקום.

דברי השוטרים מקבלים תמיכה משמעותית מאוד מהסרטונים שבתקליטור נ/1, שהוגש על ידי הנאשם, ותוכן עדויותיהם השתלב בתיעוד זה של הארוע, ולא נמצאה כל סתירה ממשית בין דבריהם ובין הסרטון.

על מנת שלא להאריך, אתייחס רק לעדויות המרכזיות הדרושות לקביעת הממצאים:

מפקד תחנת משטרת בית שמש, רונן גורש, העיד עדות מהימנה ומשכנעת. העד תיאר את הארוע במבט על, כמצופה מקצין בכיר, ותיאר את מעשיו של הנאשם וחלקו בארוע מבלי להחמיר בתיאור מעשיו או להוסיף עליהם. עדותו השתלבה בעדויות יתר השוטרים ובסרטונים, וחקירה נגדית ארוכה ויסודית לא העלתה כל סתירה או פרכה בדבריו.

דברים דומים אומר על עדותו של מפקד נקודת המשטרה ברמת בית שמש, איתי ליכטנטל. גם עד זה ראה תמונה כוללת של הארוע, כמצופה מקצין בתפקידו, וגם הוא תיאר את מעשיו של הנאשם באופן זהיר ומדוד, תוך שהבחין בין מה שראה בעצמו ובין מה ששמע משוטרים אחרים שהיו במקום ודיווחו לו על מעשי הנאשם.

מעדויותיהם של שני הקצינים עולה, כי הנאשם היה דומיננטי במהלך הארוע, וכי בלט מבין יתר המתקבלים. עוד עולה מעדויותיהם כי הנאשם התגרה בשוטרים והתקרב אליהם ללא מסכה באופן מפגיע וקילל אותם, תוך שימוש חוזר במילה "נאצים".

השוטרת שחר סלומנוב העידה כי הנאשם קילל את השוטרים, כינה אותם "נאצים" והתסיס את המתקבלים שהיו במקום וקרא להם לא לעזוב. בהמשך הנאשם קילל אותה במילים "שיקסע" ו"נבילה", השמיע קולות של גריפת רוק ולבסוף ירק לעברה ופגע בחולצתה.

עדותה של השוטרת הותירה רושם מהימן, וניכר בה כי עשתה מאמץ לתאר את הדברים כפי שהתרחשו וכפי שזכרה אותם, באופן מדוד וזהיר, מבלי להחמיר בתיאור מעשיו של הנאשם או להוסיף עליהם. כך למשל העדה הקפידה להבהיר שראתה רק טיפות רוק על חולצתה ולא יותר מכך.

דברים דומים ניתן לומר על עדויותיהם של השוטרים שון אמר ורואי חזן. שני העדים ראו את הנאשם יורק לעברה של השוטרת שחר ושמעו אותו מקלל את השוטרים ושניהם הותירו רושם מהימן ומשכנע. שוטר נוסף, דן יצחק, העיד כי ראה את הנאשם יורק לעבר שוטרים.

אני ער לכך שהשוטרת שון הוסיפה בעדותה לפני כי ראתה את טיפות הרוק על חולצתה של השוטרת שחר, אך לא

הזכירה זאת בהודעתה. עניין זה אכן מחייב להתייחס לדבריה בזירות ולבחון את הסברה לתוספת זאת. העדה הסבירה את העניין, בכך שלא נשאלה בחקירתה האם ראתה את הרוק והדבר מתקבל על הדעת. לאור זאת, ולאור התרשמותי הישירה מהעדה, ובשים לב לכך שדבריה משתלבים עם יתר הראיות, ראיתי לקבל את דבריה.

אני ער לכך שהפרקליט המטפל ערך מזכר ממנו עולה כי השוטר רואי אמר לו שראה את היריקה פוגעת בשוטרת שחר, ובעדותו העד שלל את העניין. עניין זה אכן מחייב בחינה זהירה של העדות. עם זאת, השוטר הסביר ששוחח עם הפרקליט בטלפון ממקום רועש, וככל הנראה מדובר באי הבנה וניתן לקבל את ההסבר - במיוחד דברים אמורים בשים לב שדברי העד בעדותו נוחים יותר לנאשם מאשר האמור במזכר שערך הפרקליט. לצד זאת אעיר, כי יש לצפות שהכנה לעדות תתבצע באופן מחייב וזהיר יותר, ולא בשיחת טלפון.

אוסף, כי עדויות השוטרים כולן משתלבות זו בזו ולא מצאתי כי נפלו בדבריהם סתירות מהותיות, בין פנימיות בין חיצוניות, ואזכיר, כי העדויות כולן מתיישבות עם הסרטונים בתקליטור נ/1 שהוא תיעוד של הארוע שהוגש על ידי הנאשם, ואשר שניים מהסרטונים שנכללו בו עברו עריכה.

עדות הנאשם מנגד, הותירה רושם רחוק מאוד מלשכנע ולא ראיתי לייחס לעדותו כל משקל:

ראשית אומר, כי עדותו של הנאשם נכבשה עד שהעיד, ובחקירתו במשטרה שתק ולא השיב לשום שאלה, ואף סרב להזדהות - ואין זו התנהגות המתיישבת עם תחושת חפות.

בעדותו לפני טען הנאשם כי לא שמע את הקריאות במערכת הכריזה - והתקשיתי מאוד להאמין לכך, בין היתר בשים לב לסרטון "מעצר" בתקליטור נ/1, שם נשמעות הקריאות בבירור, וכן נראים הקצין גורש ושוטרים אחרים מורים לו באופן אישי לעזוב את המקום.

הנאשם הכחיש כי קילל את השוטרים - וגם טענה זו נסתרת לא רק מעדויותיהם של כל השוטרים, אלא גם מהסרטון "MOV14" בתקליטור נ/1, שם הנאשם נשמע בבירור מטיח בשוטרים "מה זה פה, אושוויץ?" - אמירה המתיישבת עם כינויים "נאצים".

בסרטון "מעצר בנימין" בתקליטור נ/1 הנאשם נראה פעמים רבות מחווה בגופו תנועות המדמות יריקה תוך שליחת הראש לפנים, ולא שמעתי מפיו כל הסבר לכך.

לאור אלה, ועל פי התרשמותי הישירה מהנאשם, לא ראיתי לתת לעדותו לפני כל משקל.

נתתי דעתי לעדותו של עד ההגנה יעקב לדרמן, אשר סיקר את מעצרו של הנאשם ולא ראה אותו יורק. ראשית אומר, כי העד עצמו אישר, כי אינו יכול לשלול שלא ראה את היריקה גם אם התרחשה. מעבר לכך, העד אמר שלא הבחין בהתקהלות, למרות שהדבר עולה בבירור מעדויות השוטרים ואף מנ/1, והדבר מעיב על משקל דבריו.

טענות הגנה

ב"כ הנאשם טען לאורך שמיעת הראיות, כי העובדה שלא נעשתה בדיקה לגילוי DNA על חולצתה של השוטרת מהווה מחדל חקירה - ולא מצאתי ממש בטענה. אמנם מדובר בבדיקה שניתן היה לבצעה, אך לא ראיתי כי בנסיבות המקרה ולאור המסכת הראייתית שלפני, אי ביצועה של הבדיקה גורע ממשקל הראיות שנאספו או פועל לחובת המאשימה.

בדרך אחרת.

סיכום

הוכח לפני מעבר לספק סביר כי הנאשם השתתף בהתקהלות אסורה למרות ששוטר הורה לעזוב את המקום, התסיס מתקהלים נוספים שהיו במקום וקרא להם לא להשמע להוראות השוטרים, ירק על שוטרת, התנגד למעצרו וסרב להזדהות.

לפיכך מרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר וסירוב להוראת התפזרות.

הערה לאחר סיום

מן הראיות עולה בבירור, כי הנאשם קילל את השוטרים, ובין היתר קרא להם "נאצים" מספר פעמים - ואין עלבון חריף וקשה מזה שניתן להטיח בלובש מדים. משכך, התקשיתי להבין מדוע המאשימה לא ייחסה לנאשם בשל כך עבירה של העלבת עובד ציבור (ר' למשל עפ"ג 28510-02-13, אנשין). עם זאת, ולאחר לבטים, בין היתר בשים לב לכך שעניין זה עלה מחומר החקירה ועמד בפני המאשימה בעת הגשת כתב האישום, לא ראיתי להרשיעו בעבירה זו.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"א, 13 דצמבר 2020, במעמד הצדדים